

ANY III - NÚM. 104
19 NOVEMBRE DE 1925
PREU DE SUBSCRIPCIÓ:
UN TRIMESTRE 2'50

EL BORINOT

Setmanari il·lustrat
20 cms.

LA CORRESP.^a A
L'ADMINISTRACIÓ
ANGELS, 22 I 24
BARCELONA

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

-Aquestes dues noies tenen l'amador a la vora: A veure qui el sap trobar.

(Solució al número vinent).

ELS JOCS FLORALS DE BARCELONA

La notícia, apareguda sense grans remors als diaris, donada secament, sense escarafalls ni al·lèuies, va produir, però, una sensació notable. Hom anunciava la celebració de consistori per tal de procedir a la designació dels mantenedors, jurat qualificador, dels Jocs de l'any que ve. Doncs! Doncs la cosa era formal. Si per una banda hom treia del conegut portal del carrer del Bisbe el rètol "Institut d'Estudis Catalans" (amb tan mala fortuna, ai las! per a l'innocent operari que caigué en terra, i es produí les corresponents ferides, per haver-se trencat l'escala), per altra banda, com un fet de compensació, apareixia arreu el nom màgic: Jocs Florals.

Només fa dos anys que a Barcelona (i es pot dir enlloc) no es celebren Jocs Florals, i sembla que en feia molts més. Hi ha coses que per vetustes, per gastades i tot semblin, però fútils i sense sentit que alguns les bescantun, tenen un relam tan pregon, que llur manca de funcionament afecta àdhuc aquests mateixos que tracten de minimitzar-les. Una d'aquestes coses són els Jocs Florals de Barcelona.

Que digui hom el que vulgui, la glòria dels Jocs Florals és incontrovertible, és de primera fila. El seu fet no passarà mai, volem dir que mentre Catalunya sigui Catalunya, i fins i tot si algun dia no era, i aleshores mentre història hi hagi, i mentre món hi hagi, si la història s'hi conrea, els Jocs Florals no podran passar despercebuts, no; el seu fet haurà de constar i la seva irradiació haurà d'ésser indiscutiblement tinguda en compte.

I encara, fins a l'hora present, no ha estat trobada cap altra funció que pugui aventatjatsament suplantar els Jocs Florals. Ni concursos, ni certàmens i festes d'un altre estil fins ara no han sortit que valguessin a compensar-nos la desaparició dels Jocs. Els Jocs són una manifestació literària, però són també una gran festa, un espectacle de joia per a tots els sentits, un triomf, una exultació plena. Hom s'hi sent atret, encafa que, per ventura, no conegui res de versos, ni no en gaudeixi: car hi ha una part considerable de la nostra societat—de totes les societats del món, en menor

o més gran àrea—a la qual els versos "no entren"; però els entra la cerimònia, l'escala de la celebració. I això, tanmateix, no és pas menyspreable.

I, si no, digueu: amb què, durant el curs de més de dos anys, han estat substituïts els Jocs Florals? Amb no res. Només un silenci absolut, total, enervant. Hi ha hagut una prodigiosa esponera de literatura, de publicacions, revistes, llibres, novel·les; no hi ha hagut, emperò, aquell acte extern de solemnitat que cal als nostres sentits externs. Molts, i bona part dels quals s'ha entrenat a la lectura i a l'adquisició de produccions literàries, han enyorat aquell dia de l'entrada oficial i poètica del maig. I aquests molts, entre els quals hi ha bona munició de gent no pas vulgar, tampoc no són menyspreables.

Si un poble és un tot, i una història és un tot, una literatura és també un tot, amb variadíssims aspectes, amb una gama de variacions i de graduacions infinitesimals; tot plegat forma el conjunt viu de la literatura.

La reina de la festa, el poeta tímid, el presumit, el vanitós, i el desdenyós, les pitreres blanques emmidonades dels senyors del jurat i de les representacions i autoritats, la bona fe del secretari, la parsimònia del president, els contents i els descontents, els intrigaires, els espia-dimonis i transmissors furtius de notícies confidencials, els despitats, els rebentistes, i tants i tants altres tipus i figures que es mouen al volt dels Jocs Florals, veus aquí un tros de vida suculent.

Això que se'ns havia escapat, tornarà ésser. Albixeres!

Què sortirà, enguany, dels Jocs Florals? Es molt aviat, massa aviat, i tal per dir-ho, per arriscar-se en pronòstiqües. Però, això sí, la composició del Jurat és atractívola. Un autic venerable, molt venerable, de les lletres, com és l'Apelles Mestres, figura en cap; un novell, molt novell, com és Tomas Roig i Llop figura en secretari: vells i joves, ahl, donant-se les mans! Altament, gustos, tendències, escoles, tan heterogeni com vulgüen. Això vol dir que tothom hi és. El resultat haurà d'ésser molt interessant.

BT

El catalanisme a la barra

Ja ho deia en Silvela

Entiendo por tanto, por lo menos así lo entendemos nosotros, que no hay ni debe reconocerse ninguna diferencia entre aquella provincia y las demás para nada que se refiera a su legislación, que no se debe pensar en conciertos económicos de ninguna clase; que no se debe pensar en la contribución única; que no se debe pensar en nada que represente privilegio, excepción o concesión singular, pero dando una gran amplitud a esa como a todas las provincias para que, en la medida de sus fuerzas, las utilice para todo lo que sea descentralización y política amplia en que desenvuelva su vida y su riqueza para que pueda ejercitar sus iniciativas sin necesidad de expedientes prolongados ni autorizaciones innecesarias; que debe darse amplitud para el desenvolvimiento de sus barcos y todo lo que constituye el desenvolvimiento de su riqueza. En eso siempre, bajo el concepto de que antes he hablado, urge que la administración española se desenvuelva de tal modo que no pueda alegarse agravio de ningún género, ni que por el

Gobierno general se limite o coarte el desenvolvimiento de la riqueza de aquella región que por su laboriosidad y ahorro está indudablemente a la cabeza de España.

Que ha hecho el Gobierno en estas elecciones municipales en el sentido de estas indicaciones que yo entiendo que debe ser la política de todo Gobierno sobre Cataluña? Triste es decirlo, todo lo contrario de lo que sería preciso hacer.

El Gobierno no ha tenido la resolución de ir contra los catalanistas, ni de apelar allí directamente a ninguno de los medios violentos a que algunas veces se ha apelado, por varios motivos, por Gobiernos de diferentes épocas, y delegó en el partido republicano y en el señor Lerroux los elementos de la lucha contra los catalanistas, para que estos dos elementos, que eran los que parecían agitarse más en las elecciones municipales, se combataran, con el propósito de que los catalanistas fueran vencidos con los elementos republicanos, y admitiendo como representación de esa fuerza activa el señor Lerroux, puso a sus órdenes todos los elementos de gobierno de Barcelona.

(Contundents paraules que el senyor Silvela pronunciava, ara fa un quart de segle, al Congrés de Madrid).

Del balconet estant

Sembla que no són sols els yanquis a dispensar honors fúnebres als animals domèstics. Això també s'estila en altres països.

Al cementiri de Grey Friars, a Edimburg, hi ha una petita tomba d'on s'eleva una font de marbre primorosament esculpida. Aquesta tomba és la del fidelíssim "Bobby" construïda amb els cabals de la baronessa Burdett-Coutts, com a premi a les elevades virtuts cíviqües d'aquest gos.

Aquesta bestiola va tenir la immensa desgràcia que se li morís l'amo quan només tenia quatre anys (no l'amo, el gos), restant com si diguéssim en la més trista orfenesa i a una edat en què tan necessaris són a tothom els "cuidados" de la família.

El pobre "Bobby" en l'acte de l'enterrament del seu amo i senyor, va seguir la fúnebre comitiva fins al Cementiri, tot adolant llástimosament i vessant uns llàgrimes que semblaven cigrons.

Després de passar-li la primera nit, els guardians del Cementiri varen adonar-se del nou hoste, i en lloc d'esquivar-lo d'allí, compadits de l'afició de la infortunada bestiola, li varen portar menjar perquè no es morís de defallit. La nova es va escampar tot seguit per la ciutat i foren moltes les ànimes sensibles i caritatives que cada dia anaven al Cementiri a veure aquell exemple de fidelitat, i li duïen algun mos.

Això els dies feiners; a les festes, els habitants de la població, com a bons protestants, es guardaven molt bé de trencar el precepte dominical fent l'acostumat viatge al Cementiri, carregats amb la minestra.

Malgrat de la seva immensa aflicció, el "Bobby" va adonar-se tot seguit d'aquesta particularitat, i com que aquest dejuni li feia molt poca gràcia; es reservava part del dinar del divendres i del dissabte per menjar-se'l diumenge.

Però va venir el dia,—després de tretze anys de no haver-se separat ni un sol instant de la tomba del seu amo—que el "Bobby" va estirar la pota i es va quedar amb la cua entre les cames; en termes més clars: es va morir.

Llavors va ésser quan se li va aixecar l'esmentat monument funerari que data de l'any 1872.

"Boatswain", el cèlebre gos del no menys cèlebre Lord Byron, és enterrat al parc de Newstead Abbey (Nottingham) figurant en la seva tomba el següent epitafi:

"Aquí reposen les restes d'un ésser que era bonic, septe ésser orgullós, forçat sense ésser insolent, brau sense ferresa i tenia totes les qualitats de l'home sense cap dels seus vicis. Aquest elogi no seria més que una tonteria inscrit damunt la tomba d'un home: ara és un homenatge meregut a la memòria d'En "Boatswain".

No són solament gossos els qui gaudeixen de tals preeminències, si no que també en participen alguns cavalls.

Ara com ara, recordem que el duc de Wellington va ésser un monument en honor del seu famós cavall "Copenhaguen" a Stratfield Saye (Hampshire), i que després de la guerra contra Xina, els japonesos varen construir un edifici superb consagrat a la memòria dels cavalls desconeguts morts en campanya.

Un savi naturalista francès descobria que els peixos parlen i que algunes espècies arriben fins i tot a tenir una certa eloqüència i condicions oratòries gens vulgars.

El naturalista de referència haurà proporcionat a la seva nació una nova glòria, però, per altra part, vindrà a desmentir un refrany molt estès entre els nostres veïns d'enllà del Pirineu que s'aplica per a designar a les persones discretes: être muet comme poisson.

Segons aquesta eminència, les sardines grinyolen com les rates, els congres ronquen com els porcs, les llisses

res xiulen com les serps, etc. Altres peixos diu que no parlen, però canten, amb predilecció determinada per certes cançons: així, per exemple, les ostones no paren de cantar "carceles-ras", els pops estan tot el dia amb la "Marxa de Càdiz" i les angules entonen els Goïgs de Sant Prim.

El xanguet, peix sense sang, en una paraula, tots els peixos petits es distingeixen per les seves "idees exaltades" indignats per les injustícies que regnen entre l'espècie; com entre nosaltres, succeeix que els peixos grossos sempre es mengen els menuts. El bacallà sosté la bandera democràtica, que és precisament la contrària d'aquell que talla, i els lluços representen les classes conservadores.

Quan la cosa s'emboïca, es declara l'estat de siti i s'autoritza el peix espasa per a fer mans i mànegues.

En una de les seves excursions "naturaístes", el naturalista francès diu que va descobrir un Congrés de peixos on tothom parlava i ningú no s'entenia.

ERUDICIO I CULTURA

Conferències

"ELS SIGNES DEL ZODIAC", A Perpinyà, al palau de la Sala Aragó, organitzada per l'Associació Politécnica, dia 15.

"LA CULTURA, ELEMENT INDISPENSABLE per a les reivindicacions femenines", al Cercle Catòlic de Gràcia, segona conferència a càrrec de Mossèn Eduard Roman, catèdràtic del Seminari, dia 15.

"LA PIETAT, FONAMENT DE TOTA actuació catòlica; la moralitat, concreció de l'esperit", al Cercle Catòlic de Gràcia, pel Rnd: Dr. Eduard Roman, Pvre., dia 15.

"ASTRONOMIA", A MANRESA, al local del Centre Excursionista, pel P. J. Saderra, S. J., dia 15.

"L'OBRA POETICA I LITERARIA de Mn. Condó i Sambeat", a Lleida, a l'Ateneu, pel senyor Alvarez Pallàs, dia 17.

"EL TRACTAMENT DEL CRANC", a Lleida, a l'Ateneu, pel doctor Biosca, dia 17.

"EL PODER DEL PENSAMENT", a l'Associació d'Estudiants de l'Ateneu, d'Igualada, pel doctor N. Suárez, dia 17.

"CONCEPTE DE LA SOLIDARITAT, segons Lleó Bourgeois", per Josep Maria de Sucre, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, dia 18.

AVUI, DIJOUS, A L'ATENEU ENCICLOPEDIU Popular, "Teoria de l'evolució segons Darwin", pel doctor Antoni Vilanova.

"UN PESSIMISTA CATALA A ITALIA", a Sabadell, a la Lliga Regionalista, pel literat Cristòfor de Domènich, demà divendres, dia 20.

"LA DONA I EL 'COL·LEGI'", A l'Institut i Biblioteca Popular de la Dona, pel Rnd: P. Pompili M. Pagès, Sch: P., demà divendres.

"LA VIDA EN LA LLAR", A L'INSTITUT de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, per Na Rosa Sensat de Ferrer, dia 22.

Exposicions

DE PINTURES DEL SEGLE XIX, dels catalans Mayol, Rigal, Vicens López, Pérez Villamil, Alenza, Lucas, Martí Alsina, Soler i Rovirosa, Tusquets, Codina, Armet, Galofre, Arrant, Urgell, Nonell, etc. Oberta fins els dia 27 de novembre. A la Pinacoteca. D'AQUAREL·LES, DEL PINTOR M. Grau Mas, a les Galeries Laietanes.

MES PINTURES, D'AURORA FOLGUER, a les Galeries Dalmau, fins el 27 del present.

DE L'ARTISTA VAYREDA, A LA Sala Parés.

DE FOTOGRAFIES DEL FOTOGRAF Arenalles, a la Sala Arenalles.

EXPOSICIO SALVADOR DALI, a les Galeries Dalmau, Romandrà oberta fins el 28 del que som.

DE PINTURES DE MATEU SERA i Buixó, a la Pinacoteca.

J. P. R.

EL ECO DE BADALONA. PERIÓDICO SEMANAL, INSTRUCTIVO, SATÍRICO Y DE INTERESES BURGUESES Y MATERIALES.

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN. A la semana, 10 céntimos. A la quincena, 15 céntimos. A un mes, 30 céntimos. A tres meses, 80 céntimos. A seis meses, 1.50 céntimos. A un año, 3.00 céntimos.

El Eco de Badalona. Periódico Semanal, Instructivo, Satírico y de Intereses Burgueses y Materiales. Fundado en 1868. Director: Josep Maria Orbaneja.

EL CENTINELA DE BADALONA. Organó del Centro Industrial "El Fomento".

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN. A la semana, 10 céntimos. A la quincena, 15 céntimos. A un mes, 30 céntimos. A tres meses, 80 céntimos. A seis meses, 1.50 céntimos. A un año, 3.00 céntimos.

LA TROMPETA. PERIÓDICO SEMANAL satírico, humorístico y serio.

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN. A la semana, 10 céntimos. A la quincena, 15 céntimos. A un mes, 30 céntimos. A tres meses, 80 céntimos. A seis meses, 1.50 céntimos. A un año, 3.00 céntimos.

Tamany 32 3/4 x 22 3/4. - Any 1868. - Impremta de González.

Tamany 36 8 x 28. - Any 1879. - Impremta de Joan Torrents i C.

Tamany 43 5 x 32. - Any 1885. - Impremta de Pere Ortega.

Tamany 26 7 x 17 1/2. - Any 1886. - Impremta de Pere Ortega.

DIARIS, PERIÓDICS, REVISTES, BUTLLETINS, ETC., APAREGUTS A CATALUNYA DE CENT ANYS ENÇÀ

La Escoba Badalonesa

PERIÓDICO SEMANAL, SATÍRICO Y DE INTERESES BURGUESES Y MATERIALES. Fundado en 1868. Director: Josep Maria Orbaneja.

El Esparré

PERIÓDICO SEMANAL, INSTRUCTIVO, SATÍRICO Y DE INTERESES BURGUESES Y MATERIALES. Fundado en 1879. Director: Josep Maria Orbaneja.

La Trompeta

PERIÓDICO SEMANAL, SATÍRICO, HUMORÍSTICO Y SERIO. Fundado en 1885. Director: Josep Maria Orbaneja.

La República

PERIÓDICO SEMANAL, INSTRUCTIVO, SATÍRICO Y DE INTERESES BURGUESES Y MATERIALES. Fundado en 1891. Director: Josep Maria Orbaneja.

Tamany 32 x 24 1/2. - Any 1891. - Impremta de Joan Torrents.

El Centinela de Badalona. - Tamany de 43 5 x 32. Aparegut a Badalona l'any 1885.

La República. - Tamany de 30 5 x 20. Aparegut a Badalona l'any 1891.

Tamany 30 5 x 20. - Any 1891. - Impremta de Pere Ortega.

llibres & lletres

Hem arribat al centenar de fascímils que portem publicats de Periòdics i Revistes apareguts a Catalunya de cent anys ençà. Era ahir que fèiem la crida, demanant periòdics i revistes de tota mena a fi d'organitzar una Exposició per commemorar el centenari de la Renaixença de la literatura catalana.

o col·laboradors de la nostra exposició, el Sr. Blanch té el número 1; per completar la quantitat que mancava per arribar als primers cent, hem cregut aïnent de publicar sis dels més antics periòdics sortits a Badalona. Ens plaü de fer avui aquesta diàriem-ne manifestació badalonina, en obsequi a l'entusiasme del nostre primer col·laborador, senyor Baldomer Blanch, que té una de les millors col·leccions de Catalunya, i al fet gloriós d'ésser Badalona la població que durant més de cinquanta anys ha sostingut el seu primer setmanari: EL ECO DE BADALONA; cosa que nosaltres sapiguem -no pot dir-se de cap més població de Catalunya.

-Hom prepara una segona edició del "Somni" de Bernat Metge de la col·lecció "Els Nostres Clàssics". -Hom anuncia la publicació de la "Biblioteca la Sardana", de la qual té cura el Foment de la Sardana de Barcelona.

VOLVES

Sembla que va de bé, D'aquí pocs dies, ja hi haurà un govern "civil". Ara com ara, ens sembla que no val la pena d'encaparrar-s'hi. Es qüestió de noms. El país vagi bé.

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

CARRER DE FERNANDO
24 i 26. Sastre, Mod. i Camiseria.—BAS i TARRIDA
33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.

CARRER CORTS CATALANES
457. Inst. elect. aigua i gas.—RAFEL SALA.
614. Pelleteria.—"LE RENARD".

CARRER CLARIS
102. Blau Catalunya.—J. LOPEZ LLAUDER.

CARRER DE TALLERS
72. Ceràmica i rajoles.—CASIMIR VICENS.

CARRER MUNTANER
65. Ribas i Ferrer. B. Regina Novel·les escolides.

CARRER COMTE ASALTO
15. Mobles a plaços i comptat.—JOSEP MACIÀ.

CARRER BOTERS
4. F. MONFALCÓN. Tapissos pintats i oleografies.

CARRER DEL CALL
1. C. FONT. Mantons Manila i Mantellines.
9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
28. pral. J. COSTA.—Antiquitats d'art.

CARRER DEL PI
13. 2.ª. SASTRE.—L. MIR.

CARRER DE SANT PAU
3. Camiseria del Liceo.—JOAN VALLVÉ.

CARRER BALMES
126. RADIO-ELECTRIC Manufacturers.

RAMBLA DE CATALUNYA
15. Pelleteria "La Siberia"—J. TICÓ.
20. Perruqueria.—J. MAYMÓ.
94. LA ARTÍSTICA.—Brodats i Confeccions.
124. Instal. bones i barates.—Barnadas i Espinet.

CARRER DE LA BOQUERIA
36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.

CARRER CORRIBIA
2 i r. Lligues i Tirants CATALONIA.

CARRER VILA-VILÀ
56. Palla i Alfals JOSEP CATALA.

CARRER PORTAFERRISSA
22. Ganiveteria i perfumeria.—VDA. DUCHEIN
25. Camiseria A. DE B. CORNELLA.

CARRER ARIBAU
29 i 31. Perruqueria ENRIC SORIGUE

CARRER FONTANELLA
18. Art. Fotogràfics i Radio.—PÉREZ i SÀBAT.

CARRER JOVELLANOS
4. Art. Fot. i treballs de Laboratori.—E. PICAZO

RONDA SANT ANTONI
60. OLLA EXPRESS.—Detalls a Import Acar.

CARRER SALMERÓN
140. Articles fot. i radio.—V. CALDÉS ARÚS.
193. Lämp. Elect. i radio.—RAMON RABASA.

DIAGONAL
460. "Radio Iris"—J. B. MODOLELL.

SALA PARÉS
Establiments MARAGALL
Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

RAMON SUNYER
JOIER

Corts Catalanes, n.º 643
Telèfon 813-S. P. - BARCELONA

FREIXENET
SANT SADURNI DE NOYA

ÉS EL MILLOR XAMPANY

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS - AUTOTIPIAS

APARELLS I ACCESSORIS
PER A LA
RADIO TELEFONIA
DE LES MILLORS MARQUES
Venda al major i detall
Carrer Canuda, 45 i 47
BARCELONA
DIPÒSIT DE MATERIAL ELÈCTRIC
JOSEP CLAVELL

Solingen-Paris-Barcelona
Navalles i Màquines d'afaitar assegurades
Ganiveteria - Tocsador
Taller d'esmolat tota mena d'eines
JOSEP ROCA PLAÇA DEL PI, n.º 3

F. CARRERAS CANDI
NARRACIONS MONTSERRATINES
CONTÉ ENTRE ALTRES:
La roca del Gegant encantat - Lo senyal del Cap de Mort - Lo Cavall Bernat. - Lo Vall-Mal - Lo drama de Sant Miquel - Lo fals ermita de Montserrat - Lo bandoler de Montserrat.
Vol. de 400 pàgs. il·lustrat amb 35 gravats
IMPREMTA ALTÈS
Angels, 22 i 24 Preu: 2 pessetes

Oficina de còpies CASA RENÉ
Circuitars - Treballs en catibà - Rapidesa, bon costum i economia
CARRER DE MONTSIÓ, 18, TELÈFON 4525-A - BARCELONA

PARAIGÜES :: OMBRELLES
VANOS
BASTONS
J. CARDÚS
PORTAFERRISSA, 10
BARCELONA

Lo Gayter del Llobregat
Poesies de
Joaquim Rubió i Ors
amb un pròleg de
Antoni Rubió i Lluch
Edició Poliglota.
Volum IV, 1839-1895. Més de 300 pàgines, rústega: 5 pessetes; luxosament enquadernat en tela, 6 pessetes.

LLÀTZER DE TORMES
el clàssic de l'humor
demanau-lo
a totes les llibreries
2 PESSETES

IGNASI FOLCH I TORRES
UNA DONA
NOVEL·LA CONTEMPORÀNIA
A TOTES LES LLIBRERIES
PREU: 3'50 PTES.

ELS PIRINEUS
Fàbrica de Llonganisses, la millor de la nostra terra.
i Hemeroteca General
Demanau a tot arreu la marca
"ELS PIRINEUS"
Quíngles i Escaler
Castellciutat (Seu d'Urgell)